

Durmuş Hocaoğlu

Boşa Harcanan Bir Ramazan Daha Geçip Gidiyor

Yeniçağ, “Analiz” ., 05 Ekim 2007, Cuma., s.08
“Analiz” Sıra No: 574; 2007-089; Ekim-02

YENİÇAĞ

Dikkatinizi çekmiştir mutlaka; çok yakın vakte kadar her Ramazan’da televizyonların en mûteber – TV dili ile söylersek en yüksek “reytingli” – programları olan dinî tartışmalar görülmemiş bir şekilde hız kesti, adetâ birdenbire kayboluverdi gibi. Bir bakıma hayırlı da oldu diyebilirim şahsen. Zîra, bu kabîl tartışmalar ekseriyetle, iştirakçilerin ‘racon kestiği’, klasik ulemânın bütün köşe bucağını taradığı, üzerinde icmâ hâsıl olmuş, büyük kabûl görerek yerleşmiş ve söylenecek pek fazla birşeyler de kalmamış, ancak akademik mahfillerin soğuk ve sâkin ilmî atmosferinde akademisiyence ele alınması ilmin yüklediği ahlâkî mes’uliyetin gereği olan, herkesin ortasında konuşulması câiz olmayan – namazın kaç vakit olacağı, kurban bayramının ne kadar sürede kılınacağı, hayz hâlindeki kadınların Kur’ân okumalarının ve namaz kılmalarının icâzeti ve benzeri - teknik mes’eleleri herkesin ortasında, zihnî müstehcinlikle konuşarak sıradan Müslümanın zihnini teşevvüşe sevk eden; bunun yanında, ilmî açıdan ise pek o kadar zihin açıcı ve sıhhatli olmayan, dini metâlaştıran, din üzerinden şahsî şöhrat, karizma ve rant beklentisiyle yapıldığı çok bâriz olan kaba meydan dövüşlerinden başkası değildi. Neydi meselâ “ayn” çatlatarak Arapça’ya vukufiyetin isbatındaki komiklikler, neydi o meselâ, “âyeti titik titik edeyrum” ‘muhabbetleri’ ve meselâ neydi o büyük allâme “Çelakıl” hazerâtının inanılmaz keşifleri Allah aşkına ve yine bu babda neydi meselâ İsrail devletinin kuruluş tarihi olan 1948 milâdî senesinin Kur’ân’da şifreli olarak – tabî ki şifresi de yalnız zât-ı âlîlerine ma’lûm kılınacak şekilde – yer almış olması ve buna sâhiden inanan psikiyatrik âcil vak’a kişiler? Bilerek ve ısrarla söylüyorum: Bu gibi zırvaları din zannetmenin “psikiyatrik bir âcil vak’a” sınıfına girmemesi mümkün mü ve söz gelimi o zaman bendeniz de kalkıp diyemez miyim ki, *“ben - yâni bu satırların yazarı olan “ben” - dahi aynı tarihte doğduğuma binâen, Kitâb-ı Mübîn’de şifresi verilen tarih, niçin benim bu dünyayı şereflendirişime işâret olmayacakmış? Muhakkak ki öyledir; ne şüphe!”* Buyrun bakalım: Napolyon’un bir akıl hastahânesini ziyâreti esnâsında, kendisini teşhis edemeyen bir akıl hastasına “ben İmparator Napolyon’um” demesi üzerine, hastanın verdiği şu cevapta olduğu gibi: “Bende de böyle başlamıştı”. Ve yine meselâ niçin kimse çıkıp demiyordu ki, “Bu ne iştir, ey en büyük âlim-i küll! Kurân-ı Kerîm’i, risâlet kapısını mühürleyen âlemlere rahmet Abdullah’ın oğlu Muhammed Mustafâ’ya indiren Cenâb-ı Hakk, niçin bu şifrelemeyi Hristiyanların takvîmine göre yaptı ve yine niçin, İsâ Resulullah’ın milâdından önceki dönemler için geçerli değil?” Ve yine meselâ tam da bu noktada bir misyoner de kalkıp diyemez mi ki, “O da soru mu; bir kere, kendi oğlu dururken başkasının takvimini kullanmasını da bekleyemezsiniz her hâlde ve dahi, demek ki oğlundan önceki hâdiseleri o kadar da kaale almıyor”.

Bir ‘buyrun bakalım’ da burdan.

Saçmalıklar içinde saçmalık.

Vâkıa bu saçmalıklar el’ân berdevâm; ancak, hız kesti; şimdi biraz daha – sâdece ‘biraz’ - eli-yüzü düzgün sayılabilecek programlar var, fakat onlar da eskilerinin reytingini tutturamıyor.

★★★

Sebebi nedir, bu konuda ciddî bir araştırma var mı bilmiyorum; ancak, spekülâtif düşünceme göre, seyirci kitlesi, aynı şeylerin tekrârından bıkmış olmalı. Bu, bir sebep. Bir sebep de şu ki, eğlence kültürü her yeri zaptetti, maalesef.

★★★

Hâlbuki Ramazan ayı böyle geçmemeli fikrimce; bu çok mühim zaman dilimi, Müslümanların kendileri ve dünya üzerine daha derinlikli murâkabe ve tefekkür vesîlesi olmalı esâsında. Olmalı; ola ki, nelerin yanlış gittiğini kavrayabilmelerine giden kapıları açabilirler.

Lâkin olmadı; bence, yine boşa harcanmış bir Ramazan daha geçip gidiyor, göz göre-göre ve sessizce.

